

În fața șemineului

Ramtha

Dumnezei uitați,
trezindu-se

Editura M.M.S.
2010

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI	11
CUVÂNT ÎNAINTE	13
VOI SUNTEȚI DUMNEZEII CEI UITAȚI	15
STUDENTUL SERIOS AL MARIИ LUCRĂRI	21
<i>Numai Observatorul știe calea</i>	25
STRUCTURA BIOLOGICĂ A PERSONALITĂȚII. RECAPITULARE	27
<i>Adevărata natură a vocilor din capul nostru</i>	32
<i>Învățăturile lui Yeshua ben Joseph</i>	34
<i>Părintele nostru divin, Punctul Zero</i>	35
<i>Trezirea Observatorului și noua viață</i>	37
PUNCTUL CULMINANT AL MARIИ LUCRĂRI ESTE ATUNCI CÂND O TRĂIEȘTI	39
A TRĂI CA PERSONALITATE SAU CA OBSERVATOR	45
INIȚIATUL ÎN APRIGA BĂTĂLIE	53
<i>Pătrunderea în locul fără de cuvinte</i>	63
EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEА	65
GLOSARUL LUI RAMTHA	77

A TRĂI CA PERSONALITATE SAU CA
OBSERVATOR

Așa că marea învățătură din acest an este să surprindem din nou ceea ce știau și știu cei măreți – că bărbatul și femeia sunt făcuți din două puteri distincte: una este conștiința corp/minte, numită personalitate, care este produsă genetic și cu ajutorul mediului, la fel cum am crea un program pe calculator. Ea se bazează pe creier. Cealaltă este Spiritul Sfânt, călătorul în timp care n-a murit niciodată, cel pe care nu l-ați cunoscut niciodată, cel care vede recapitularea vieții după moarte și o vede nu numai cu sentimente de rușine și de durere, ci cu o nouă forță de a face viața următoare și mai măreață. Niciodată, niciodată nu avansăm dincolo de această viață, până ce nu stăpânim sub formă de înțelepciune ceea ce am creat aici la nivel emoțional. Iar ziua în care am terminat cu această viață este ziua în care putem să vedem viața cu un sentiment de detașare, fără emoție.

Atunci, cine să spună și ce personalitate poate să susțină ce ar fi viața fără emoție? Iar eu vă spun – dar ați trăit vreodată viața din punctul Observatorului? Și cine sunteți voi, ca să sugerați, din corpul vostru emoțional, că Dumnezeu nu are niciun sentiment pentru toată creația căreia îi este Dumnezeu? Și cine sunteți voi, să spuneți că

asta nu e nimic, atunci când eu spun că aceia dintre noi care am trăit așa putem să spunem că punctul de adevărat extaz și eliberare este mult mai puternic și mult mai real decât reacțiile chimice dintr-un corp biofizic – durerea, suferința, vinovăția, fericirea, nefericirea, siguranța și nesiguranța? Toate acestea sunt peptide biologice, care fac corpul să reacționeze – nimic mai mult. Conform legii fizicii, atunci când trăim din punctul de vedere al Observatorului, alegem să trăim dintr-un eșalon superior de gândire – și atunci, gândul acela devine legea vieții noastre, iar nu emoțiile noastre.

Provocarea pentru voi este să creați o lume, o viață, nu bazată pe emoții, care nu sunt nimic altceva decât trecutul visului – ci să creați paradigme noi, modele noi pentru viață, care nu vor fi create în emoție și nu vor avea nicio legătură cu conștiința corp/minte, ci vor avea legătură doar cu mintea extraordinară care începe să nu cunoască nicio barieră. Ultima mare învățătură pe care o să v-o predau vreodată o să fie despre Observator – iar acesta este anul Observatorului.

Vreau să rețineți că tot ce învățați nu e menit să vă facă mai triști, ci să vă dea libertate. Fiecare fărâmă de cunoaștere pe care o aflați de la mine pare că este desfacerea personalității. Așa și trebuie să fie. Asta nu înseamnă să spunem că cine sunteți voi, în afară de personalitate, nu este frumusețea chintesențială a ceea ce este Dumnezeu – pentru că asta sunteți. Nu vă învăț să fiți divinul din voi spunându-vă că trebuie să renunțați la o viață de frivolitate a simțurilor și să alegeți să trăiți o viață de abstenență și de austeritate. Dacă Dumnezeu e abstenență și austeritate, e al naibii de plictisitor.

Dumnezeu nu este numai dătătorul de viață – este natura însăși. Dumnezeu nu este conținut într-o entitate singulară. Forța sa vitală este frumusețea florilor care vin din pământul cel fecund. Verdele, lavanda și trandafirul care vin dintr-o sămânță maronie, de culoarea pământului, și care, în căldura unei dimineți de primăvară, poate să producă o floare de o frumusețe și de o subtilitate atât de extraordinare, care se deschide să îi răspândească mireasma în vânt – asta este Dumnezeu.

Dumnezeu este briza de la miezul nopții. Dumnezeu este creșterea și descreșterea lunii. Este norii fantomatici de la miezul nopții, trecând peste lună. Este stelele – copiii lunii. Este fundalul veșniciei. Este miresmele. Este lumina. Este temperatura. Este frumusețea a tot ce este viață. Să vă spun că aceste lucruri sunt cenușii și plictisitoare înseamnă să vorbesc cu o persoană care este de acord că, într-adevăr, nu v-ați întâlnit niciodată cu natura și nici nu i-ați înțeles misterele, mărețiile și frumusețile.

O să vă învăț că personalitatea se luptă pentru limitările ei, pentru locul ei de alter-ego, pentru individualismul ei durabil, dar în același timp, tânjind să fie acceptată. Se luptă pentru ceea ce este limitat – ordinea naturală a corpului, fața, intelectul, ceea ce are permisiunea unei existențe limitate – și, cu toate acestea, Observatorul care îi dă viață are și puterea existenței nelimitate.

Dacă nu vă învăță nimeni niciodată să visați visul nelimitat, dacă nu vă învăță nimeni niciodată să inhalați respirația nărilor lui Dumnezeu, primăvara, și dacă nimeni nu vă învăță să vă uitați la cerul de la miezul nopții și să

contemplați conceptele veșniciei, atunci veți fi veșnic separați de Dumnezeu, de împărăția lui naturală, de frumusețea lui strălucită, de magia și încântarea lui îmbătătoare. N-o să-l cunoașteți niciodată. Trebuie să învățați că asta este natura adevărată a ființei voastre – și când învățați asta, veți ști că Domnul Dumnezeu al ființei voastre nu încearcă să vă îndepărteze de la viață, ci să vă trezească în miezul ei. Nu se luptă pentru limitarea sa, ci străpunge prin pereții care vă împiedică exprimarea.

Ceea ce veți învăța despre Observator nu este modul acela întunecat, rece și monastic de viață. Niciodată n-o să deveniți Hristos atunci când vă abțineți de la viață. Nu-mi pasă cine vă spune asta – nimeni nu se înalță vreodată pe baza abstenenței. Abstenența este o evoluție naturală nu a vieții înseși, ci a personalității care dictează legile vieții. Atunci când, în sfârșit, îl cunoaștem pe Dumnezeu, nu suntem diferiți de vântul ce ne adie prin păr, iar râsul nostru nu diferă de vocile dintr-un pârâiaș de argint viu, bolborosind la umbra unei sălcii. Suntem unul și același lucru.

Mesajul meu nu este să vă spun să renunțați la personalitatea voastră – da, acesta este mesajul –, ci mesajul meu este să vă spun să renunțați la ceea ce concepeți ca fiind bețiile vieții voastre, iar când faceți acest lucru nu veți mai fi îmbătați, nici nu veți mai fi dependenți de substanțele chimice care vă fac să vă simțiți bine. A te simți bine e un loc biologic/chimic. Dumnezeu – dacă suntem asta – nu trebuie să caute niciun alt loc ca să simtă, pur și simplu, minunăția ființei noastre. Doar imaginea noastră face asta. Ce ați vrea să fiți mai degrabă – limitați de spațiu și timp

și temperatură, sau nelimitați, pentru a fi întregul, fără nicio nevoie?

Iar învățătura este să vă spun tuturor: Aveți încredere că, atunci când veți afla diferența dintre imaginea voastră și Observatorul vostru, atunci îl veți fi găsit pe Dumnezeu, pentru că cel care ascultă vocile din capul vostru este cel care vrem să fim. Nu vrem să fim vreodată vocile. Întotdeauna vrem să fim ceea ce ascultă, pentru că acesta este capul lui Dumnezeu însuși. Învățătura aceasta este despre ce anume dorim să fim. Ne aflăm într-o Școală de Înțelepciune Străveche. Dacă nu vreți să auziți asta, nu trebuia să veniți niciodată la această școală.

Considerăm ca pe o certitudine faptul că ați venit aici și ați învățat să dezvoltați o bază și chiar un canon de cunoaștere, la care nu ați fi putut să aveți acces – că ați venit cu speranțele, visele și, desigur, cu alegerile prin care ați putea să luați această cunoaștere și să o aplicați, ca să trăiți o viață care e mai deplină, mai bogată, mai nelimitată și mai plină de bucurie. Și atunci, este personalitatea recipientul care conține toată bucuria, tot ce simțiți cu simțurile? Alter-ego-ul nostru este chiar gloria supremă a intelectului? Este ceea ce am preamări în galeriile cunoașterii intelectuale? Nu, nu este, pentru că totul pălește în fața celui care este nelimitat și care, în acea nelimitare, nu creează o filozofie intelectuală, ci creează o realitate intelectuală.

Dacă fiecare filozof care a trăit vreodată și-ar putea experimenta propriile teoreme, dacă fiecare filozof care a trăit vreodată ar putea să aibă experiența propriului său mit, a propriei sale legende, a filozofiei sale, niciunul nu ar fi rămas în amintire ca filozof, pentru că atunci ar fi putut să

experimenteze cu adevărat lucrul după care e clar că tânjeau la nivel intelectual.

Să fie înțeleș, de azi înainte, că Dumnezeu nu este plictisitor, ci personalitatea este plictisitoare. Să se înțeleagă în această seară că Observatorul nu este limitat, ci personalitatea care se luptă este limitată. Dacă trebuie să ne batem pentru locul nostru, deja suntem pierduți, căci pentru ceea ce suntem nu trebuie să ne luptăm. Dacă libertatea noastră este certitudinea de a fi, atunci nu trebuie să ne luptăm pentru asta. Niciodată nu trebuie să omori pe altcineva ca să fii liber. Asta ar fi calea victimei. Libertatea este menită de la sine. Dacă avem libertate de gândire, atunci avem libertatea vieții. Dacă trebuie să ne luptăm cu altul pentru libertate, atunci spunem, pur și simplu, că purtăm un război al libertății timpului în raport cu corpul și cu personalitatea noastră. Dar nimeni, în existența sa trupească, nu vă poate lua libertatea de a visa. Și dacă nu stăpâniți aceasta ca pe culmea cea mai măreață a ceea ce sunteți, atunci deja sunteți înrobiți. Războiul se referă la trupuri, nu la vise. Rețineți asta. Așa să fie.

Adevărul nu e ceva ce am de spus. Adevărul nu e ceva ce are cineva de spus. Astea sunt doar zvonuri. Asta e filozofie. Paradigme teoretice. Adevărul este atunci când luăm cunoașterea și avem noi înșine experiența, pentru că numai atunci putem să spunem că este adevăr, pentru că este o stare relativă de ființare.